

NEDVĚDICKÝ ZPRAVODAJ

VYDÁVÁ MĚSTYS NEDVĚDICE ■ ČÍSLO 2 ■ ROČNÍK 14 ■ ČERVEN 2020

Foto: Antonín Špaček

SLOVO STAROSTY

Vážení a milí spoluobčané,

dostává se Vám do rukou druhé číslo letošního nedvědickeho Zpravodaje. Od března doposud řeší celý svět pandemii koronaviru a Nedvědice nebyla výjimkou. Z médií se na nás hrnula kvanta informací a mimořádných nařízení. Na tuto vzniklou situaci nemohl být nikdo z nás připraven. Cílem vedení městyse bylo Vás v co nejkratší možné době informovat o všem důležitém a hlavně pomoci těm v nejohroženější skupině obyvatel. Proto členové rady městyse opakovaně jednali o možnosti změny či doplnění komunikace s veřejností (redesign webových stránek, rozvoj komunikace na sociálních sítích, mobilní rozhlas, on-line přenos besed, přednášek atd.). Prioritou vedení obce bylo a vždy bude vaše zdraví. Právě pro Vás občany byla zřízena speciální telefonní linka, na které jsme se snažili co nejlépe poradit a pomoci. Vážení spoluobčané, rád bych Vám poděkoval za to, jak jste si v této nelehké době počíná-

li. Nesmírně si cením toho, že jste nebrali pandemii na lehkou váhu a zodpovědně jste přistoupili k veškerým opatřením. Vyzdvihnout bych chtěl především Vaši disciplínu při nošení roušek. Velký dík si zaslouží všichni dobrovolníci, kteří šli roušky, zajišťovali rozvoz potravin, léků a obědů. Díky patří i personálu v obchodech a školní kuchyni. V neposlední řadě bych rád poděkoval zaměstnancům místní lékárny, všem lékařům a lékařkám zdravotního střediska za zvládnutí celé situace. Přeji všem občanům Nedvědice a Pernštejna pevné zdraví!

Nyní bych Vás rád informoval, jak pokračují rozběhlé projekty. Již nic nebránilo zahájit výběrové řízení na realizaci II. etapy výstavby chodníku mezi Nedvědicí a Černvírem. V půlce června budeme znát vysoutěženého dodavatele a následně podepíšeme smlouvu. Vlastní realizace díla proběhne v druhé polovině letošního roku a bude spolufinancována z dotace. I. etapa chodníku byla úspěšně zkolaudována.

S kolaudací jsou spjaty další dvě budovy v majetku obce. Konkrétně mám na mysli budovu sokolovny, pro kterou se připravují všechny revizní zprávy a vyjádření dotčených orgánů, a budo-

vu informačního centra, kde nám chybí drobné doplnění požární bezpečnostního řešení.

Významný posun kupředu zaznamenal projekt rekonstrukce tělocvičny, kabinetu a přilehlých prostor v základní škole. Ačkoliv každý člověk vnímá barvy a jejich sladění různě, po delších úvahách jsme se shodli s dodavatelem a paní ředitelkou na pestrých tónech nábytku i celého zrekonstruovaného prostoru. Veselé barvy dodají tělocvičně na útulnosti, přece jen je využívána nejvíce dětmi. Věříme, že se jim opravená tělocvična bude líbit a budou se zde cítit dobře.

Tuje před výsadbou a po výsadbě

Foto: Petr Konečný

V rámci péče o veřejnou zeleň byly letos řešeny dvě lokality. U tenisového kurtu bylo vysazeno dvacet pět tují (*Thuja occidentalis smaragd*) a vedle památníku u obchodu paní Palečkové tři vysokokmenné okrasné třešně (*Prunus sargentii*).

Z dalších plánovaných akcí bych rád zmínil skutečnost, že Ministerstvo pro místní rozvoj ČR oslovilo náhradníky z dotačních titulů. Zmíněný náhradní projekt se v Nedvědicích týká rekonstrukce dětského hřiště u obchodního domu. V případě přiznání dotace by se projekt realizoval do konce října roku 2021. S touto lokalitou je spojena další žádost o dotaci na projekt Jedlá zahrada jako učebna. Ve spojitosti s touto žádostí bych chtěl poděkovat Regionálně Organizovanému Spolku Pro Udržitelnou Krajinu z.s. (ROSPUK) a komisi životního prostředí a stavebnictví (KŽPS) za přípravu veškerých podkladů.

Co se týče rekonstrukce a elektronického zabezpečení přejezdu v místní části Klečany, ze strany investora, kterým je Správa železnic, došlo k posunu termínu na letošní říjen. Se zmíněným správcem vedu delší dobu jednání o rekonstrukci panelové cesty mezi nádražní budovou a přejezdem u Císařské studánky. Na jednáních padaly různé scénáře, tím nejhorším by bylo úplné uzavře-

Dobrovolnická pomoc

Foto: Martin Kytner

Průběh rekonstrukce tělocvičny v ZŠ
Foto: Petr Konečný

ní cesty. Intenzivně vedu dialog směrem k rekonstrukci a udržení schůdné cesty nejen pro nás obyvatele Nedvědic, ale i pro turisty a návštěvníky hradu Pernštejna, kteří přijíždějí vlakem.

Rada městyse Nedvědice zastává názor, že je důležité dívat se do budoucna, mít připravené projekty a čekat na vyhlášení dotačních titulů. Průběžně řešíme dva významné projekty v intravilánu obce - revitalizaci areálu bývalého zimního stadionu a prostor před obchodním domem.

Další záležitostí, která se ve všech obcích musí neustále řešit a modifikovat, je odpadové hospodářství. V tuto chvíli jednáme se svozovou firmou o rozšíření kontejnerů na papír a rozšíření do více lokalit po obci. Na tomto místě bych rád odpověděl na dotazy

Okrasné třešně
Foto: Petr Konečný

ohledně termínu sběru objemného a nebezpečného odpadu, jenž byl odložen z důvodu nařízení vlády. Nový termín je plánován na měsíc červen v lokalitě bývalých uhelných skladů na nádraží, jako tomu bylo vloni na podzim. Konkrétní datum se dozvíte na teletextu kabelové televize, v aktualitách obecních webových stránek a z místního rozhlasu.

V Nedvědicích se nám objevil takový nešvar. I když je tato věta spojována s humorným filmem, musím bohužel podotknout, že mi po zhlédnutí rozbitých luxferů na obchodním době moc do smíchu nebylo. Velice nerad bych tento typ klukovin řešil s rodiči dětí, které mají věc na svědomí. Pevně věřím, že se podobné problémy nebudou opakovat na hřišti s umělým povrchem mezi základní a mateřskou školou, které plánujeme otevřít veřejnosti zdarma.

Závěrem bych všem v Nedvědicích a na Pernštejně rád popřál krásné slunečné léto. Ač budou tyto prázdniny vzhledem k omezením způsobených pandemií pro většinu z nás trochu jiné než ty předchozí, pevně věřím, že i tak prožijete příjemnou dovolenou, ať s rodinou či přáteli. Třeba objevíte nový pěkný koutek České republiky, který si zamilujete.

Petr Konečný

INFORMACE Z JEDNÁNÍ RADY MĚSTYSE NEDVĚDICE

Od posledního vydání Zpravodaje zasedala Rada městyse Nedvědice celkem 8 x a projednala následující záležitosti:

1. Schválila uložení finančních prostředků na termínové vklady (2x měsíční, 1x tříměsíční a 1x šestiměsíční). Dále schvaluje přesun finančních prostředků mezi termínovými účty a hlavním účtem městyse dle potřeb rozpočtu městyse Nedvědice.

2. Schválila rozpočtové opatření číslo 3/2020.
3. Schválila rozpočtové opatření číslo 4/2020.
4. Schválila příkazní smlouvu mezi městysem Nedvědice a Bilanční a účetní kancelář, spol. s r.o.
5. Schválila kritéria pro přijímání dětí do Mateřské školy Nedvědice na školní rok 2020/2021.
6. Opakovaně řešila problematiku, jak zajistit zdraví občanů v souvislosti s šířením koronaviru COVID-19 a pomoc seniorům s dovážkou potravin, léků a jiného potřebného.
7. Opakovaně řešila s paní ředitelkou problematiku ZŠ a MŠ ve spojitosti s pandemií koronaviru.
8. Opakovaně projednávala možnosti změny či doplnění komunikace s veřejností (redesign webových stránek, rozvoj komunikace na sociálních sítích, mobilní rozhlas, on-line přenos besed, přednášek atd.)
9. Projednávala projekty na revitalizaci areálu bývalého zimního stadionu a okolí obchodního domu.
10. Opakovaně projednávala možnosti pořádání Slavností Pernštejnského panství.
11. Projednala možnost uspořádání divadelní hry "Shirley Valentine".

Petr Konečný

INFORMACE Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTYSE

Od posledního vydání Zpravodaje zasedalo Zastupitelstvo městyse Nedvědice 6. 3. 2020 a projednalo následující záležitosti:

1. Schválilo investiční záměr do nemovitosti a okolí zdravotního střediska.
2. Schválilo investiční záměr do areálu a okolí bývalého areálu zimního stadionu.
3. Schválilo investiční záměr do prostoru u dětského hřiště na projekt Přírodní zahrada jako

- učebna.
4. Schválilo investiční záměr na revitalizaci okolí obchodního domu.
5. Schválilo provedení rekonstrukce WC na Základní škole Nedvědice v rámci podání žádosti o dotaci z Ministerstva financí ČR.
6. Schválilo investiční záměr na revitalizaci areálu místní části Žleb (parcelní č. 669/3 a 669/2 k. ú. Nedvědice pod Pernštejnem).
7. Vzalo na vědomí rozpočtové opatření číslo 12/2019.
8. Vzalo na vědomí rozpočtové opatření číslo 1/2020.
9. Vzalo na vědomí rozpočtové opatření číslo 2/2020.
10. Zrušilo vnitřní směrnici městyse Nedvědice, již se stanovuje postup při zadávání veřejných zakázek malého rozsahu.
11. Schválilo kupní smlouvu na prodej části pozemku č. 23/1 ostatní plocha k. ú. Pernštejn.
12. Schválilo stanovy Dobrovolného svazku obcí Tišnovsko.
13. Projednalo projekt revitalizace bývalého areálu zimního stadionu.

Petr Konečný

INFORMACE KULTURNÍ A SPORTOVNÍ KOMISE

Doba, ve které jsme se ocitli, prověřuje každodenně naši schopnost se přizpůsobovat naprosto novým situacím. Naše zdraví se stalo prioritou číslo jedna – tak by tomu ostatně mělo být vždy – a museli jsme si i leccos „odpustit“, leccého se vzdát. A tak - zcela logicky - byly upozaděny všechny kulturně-sportovní aktivity, které Kulturní a sportovní komise připravovala a o kterých Vás informovala v přehledném kalendáři na první pololetí letošního roku. Shromažďování lidí je koneckonců problematické i v těchto dnech

a je stále omezeno počtem účastníků jednotlivých skupin. Nejčastějším dotazem dnešních dnů na členy Kulturní a sportovní komise tak je: Budou letos Slavnosti? A když, tak stejné jako vždycky? Nechci a nebudu Vás příliš napínat. Přesto najít odpovědi nebylo letos vůbec jednoduché.

Komise kulturní a sportovní začala svoji činnost v roce 2019 velmi zobra – plánování Slavností Pernštejnského panství 2019 – za neobyčejně krátkou dobu se podařilo je zorganizovat

a „poučit se“ z některých rozhodnutí. I proto, abychom se vyhnuli zbytečnému stresu, se komise rozhodla, že Slavnosti 2020 nachystá s dostatečným předstihem. A tak tomu i bylo. V lednu 2020 byl hotový scénář celých Slavností 2020 včetně doprovodných programů a mohli jsme pomalu spouštět prodej permanentek (obrovsky si vážíme každého, kdo si permanentky zakoupil a podpořil tak systém, který měl zajistit místním finančně dostupné Slavnosti). Už jsme se domlouvali na propagaci... Co se stalo pak, nemusím popisovat. Nezbyvalo nám než čekat, jak celá situace dopadne, a utěšovat se nadějami, když některý z výroků našich politiků dával příslib možnosti scházení se většího počtu osob.

V době, kdy tento článek píše, je oficiální číslo počtu osob shromážděných na jednom místě 300, od 8. 6. by se mělo zvednout na 500. A tak tedy odpověď na první otázku zní: Ano, Slavnosti letos proběhnou. Samozřejmě za podmínky dodržení všech předepsaných a stanovených opatření – jak vládních, tak hygienických. Samotný program bude zveřejněn v měsíci červnu. Je možné, že v době, kdy čtete tyto řádky, jej již znáte. Jistě všichni pochopíte, že pokud jsme chtěli, aby občané Nedvědice a Pernštejna měli možnost alespoň symbolicky „oslat“ 20 let konání Slavností, museli jsme přistoupit k minimalistickému řešení.

Odpověď na druhou otázku, zda budou Slavnosti ve stejném rozsahu jako vždycky, tedy zní – ne, nebudou. Už jen z toho důvodu, že letos se do Slavností nezapojí svými skvělými aktivitami ani hrad Pernštejn ani většina okolních obcí. Stejně tak si letos „nemůžeme dovolit“ pořádat výstavy, sportovní turnaje a další doprovodné akce – nemohli bychom na tolika místech zajistit aktuálně platná nařízení a stejně tak by nebylo možné uhlídat počet osob na akci celkem. A tak jsme vytvořili „malé Slavnosti“, které svým rozsahem snad uspokojí ty z Vás, kteří chtějí k rybníku přijít a užít si začátek léta se známými lidmi na známém místě. Proběhnou v sobotu 4. 7. a v neděli 5. 7. 2020. Dříve zakoupené permanentky Vám budou vyměněny za hotovost v informačním centru, vstupné na letošní Slavnosti bude vybíráno na akci zvlášť. Podpora v této době mří ode všech lidí k divadlům, kinům, restauracím apod., přijďte i vy podpořit myšlenku setkávání místních obyvatel!

Na závěr bych ještě ráda napsala pár slov o plánování dalších kulturně-sportovních a společenských akcí v Nedvědici.

Komise by ráda navázala na kalendář vydaný pro 1. pololetí letošního roku. Pokud tedy budete – ať už jako jednotlivec nebo jako spolek – plánovat nějakou akci ve druhé polovině letošního roku, prosím, zajděte na Informační centrum a zkoordinujte datum své

akce tak, aby se nepřekrývalo s jinou událostí, ať nemusí občané a návštěvníci „volit“ mezi jednotlivými akcemi.

Už teď bych Vás ráda pozvala na pokračování jazzových podvečerů – první z nich – letní hudební podvečer s kapelou CAT AND DOGS se uskuteční 27. 6. 2020 a do konce léta se můžeme těšit ještě na podvečer věnovaný Jaroslavu Ježkovi (30. 8. 2020). I nadále bude pokračovat projekt Sousedského divadla. Kdo navštívil některé z jeho představení, měl možnost se přesvědčit, že to malé dítě v nás stále dřímá, ať už je datum našeho narození jakékoliv. V červnu se můžeme těšit (21. 6.) na divadlo Já to jsem – Malý princ a pokračovat pak budou podzimní představení třemi dalšími termíny. Plakáty jako vždy budou s předstihem a přesná data najdete v kalendáři kulturních akcí.

Rozhodně jednou z kulturních událostí roku, na kterou bych Vás zde chtěla pozvat, bude divadelní hra autora Willy Russell s názvem „SHIRLEY VALENTINE“ v hereckém obsazení: **Simona Stašová, datum konání 28. 8. 2020**. Detaily akce budou opět s předstihem uveřejněny a prodej vstupenek proběhne v měsících červenec a srpen. Jedinečná příležitost vidět skvělou herečku ve fantastické hře přímo v Nedvědici.

Mám obrovskou radost z toho, kolik spolků i jednotlivců se aktivně zapojuje do plánování společenských událostí v obci. Je namístě poděkovat všem, kteří pomáhají svým nasazením a energií k tomu, aby i v nelehké době, kterou procházíme, stále spousta věcí fungovala. Pokud budete mít nějaký podnět k práci komise, sdělte nám jej osobně nebo napište.

Závěrem bych všem chtěla popřát klidné, pohodové, trochu slunečné a tak akorát deštivé léto ve společnosti těch, co máte rádi.

za komisi Kulturní a sportovní Ilona Lukášková

ŽIVOT SE NEZASTAVIL

V době uzávěrky minulého čísla Zpravodaje (na konci února) nikdo z nás netušil, co přijde v březnu. V době uzávěrky tohoto čísla (na konci května) už to víme, vzpomínali jsme se z prvního šoku a zjistili jsme, že se život nezastavil, pouze na chvíli zpomalil a změnil. Zjistili jsme, že si musíme zvyknout i na to, co jsme nikdy nezažili, že panikaření nikomu nepomůže. Každá zkušenost, i když je pro nás nepříjemná, je užitečná.

Činnost KŽPS se také nezastavila a zpomalení je patrné pouze v oblasti nakládání s odpady, kterých jsme během „koronavirové doby“ vyprodukovali mnohem více, než je běžné. Celostátně vyhlášená omezení znamenala, že vyvážení neprobíhalo tak, jak bychom si představovali. Doufejme, že se situace brzy zlepší.

DSO Tišnovsko, kterého je Nedvědice členem, požádal o dotaci na kompostéry. Občané Nedvědice a Pernštejna, kteří projevíli o kompostéry zájem a přihlásili se na radnici, je v případě získání dotace dostanou k dispozici v roce 2021.

Akce „Uklidme svět, uklidme Česko“, která se měla uskutečnit v sobotu 4. dubna, byla odložena, jak se uvádí v tiskové zprávě ze dne 16. 3. 2020. O podzimním termínu budeme informovat na textu, případně jiným způsobem, podle aktuální situace. Zpráva je sice více než dva měsíce stará, ale není na škodu si tehdejší atmosféru, kdy mnozí z nás raději ani nevycházeli z domu, s odstupem času trochu připomenout:

„Organizátoři akce Uklidme svět, uklidme Česko z Českého svazu ochránců přírody a spolku Uklidme Česko s politováním oznamují, že úklidové akce naplánované na letošní jaro se z důvodu vyhlášení karantény nemohou v plánovaném rozsahu uskutečnit. Až krize pomine, zdravotní vycházka do přírody přijde vhod a sebrat pár odpad-

ků cestou lze vždycky...

„Moc nás to mrzí, ale po dobu trvání nouzového stavu se akce zaregistrované na www.UklidmeCesko.cz nemohou uskutečnit. Stejně jako už roky vybízíme veřejnost k odpovědnému chování k přírodě a veřejným prostranstvím, vyzýváme nyní k odpovědnosti vůči našim spoluobčanům (v první řadě nejvíce ohroženým seniorům). Konání organizovaných úklidových akcí je do ukončení stavu nouze pozastaveno, stejně jako distribuce úklidových pomůcek (pytlů a rukavic). Až se situace uklidní, budou mít organizátoři možnost své dříve zaregistrované akce přesunout na nové termíny, s největší pravděpodobností podzimní,“ sdělil za organizátory Miroslav Kubásek ze spolku Uklidme Česko.

„Měli jsme letos zaděláno na rekordní účast, o čemž svědčí k dnešnímu dni zaregistrovaných 2400 akcí. Byla připravena i rekordní podpora úklidů ve formě zásilek pytlů a rukavic. To vše teď ale musí počkat. Pokud situace dovolí, ve velkém to znovu rozjedeme na podzim,“ říká Kateřina Landová, která má v Českém svazu ochránců přírody na starosti komunikaci s dobrovolníky.

Nyní v první řadě respektujeme nařízení vlády o omezení pohybu a omezení setkávání se (momentálně do 24. 3.), zůstaňme, pokud možno, doma s rodinou, užijme si společný čas, uklidme si doma. Následně pak můžeme vyrazit do přírody a vycházku spojit se sesbíráním nalezených odpadků, nebo třeba pozorováním vracejících se ptáků, táhnoucích obojživelníků či hledáním zapomenutých mokřadů...

Zdroj: <https://www.uklidmecesko.cz/news/5e6f4f98291844e07e8b4567>

Za KŽPS přeji všem občanům příjemně prožité letní měsíce.

Blanka Dračková

ONA A ON

Když se uviděli, byli od sebe možná sto metrů. Zahlédli se prakticky současně. Říkejme jim třeba Ona a On. Dlouho se nepotkali. Snad dva roky. Ne, neměli spolu prakticky nic společného, jen se znali a kdykoli se v minulosti setkali, měli si co říct. Ani si nepsali, nevyhledávali, ale věděli o sobě. Zkrátka – vyhovovali si. Bylo třetího března 2020, měsíc po jejích narozeninách, uvědomil si On. Rybník byl za poledne opuštěný. Navíc bylo docela chladno, a tak On a Ona, když po hrázi přicházeli blíž k sobě, byli úplně sami. Široké úsměvy prozrazovaly, jak se těší. Na setkání, na popovídání. Objali se. Užívali si těch pár vteřin, kdypak se to

bude zase opakovat? Evidentně ani On, ani Ona nespěchali. Užívali si vzácné chvíle, kdy se po dlouhé době setkali. Loučili se, každý měl svůj cíl cesty.

„Tak zase někdy!“ řekli skoro současně.

Docela pěkné jaro. Střídání chladných rán a teplotně zpravidla příjemného odpoledního času k jaru patří. A co nabízela volná příroda! Tolik květů. Bílé bledule a sněženky, modré podléšky, žlutý podběl i pestrobarevný plicník. Fialové květy fialek i lýkoců, a dokonce i na volné louce kvetoucí krokusy jarní přírodu opravdu zdobí.

Dva roky se nepotkali a teď po necelém měsíci zase! A opět u rybníka. Stejný prostor, maličko jiný čas, jsou to vůbec ti stejní On a Ona? Usmívají se vůbec? Už jsou od sebe snad jen pět metrů. Oči prozrazují, ano usmívají se na sebe. Jsou to Ona a On. Jsou ale jacísi jiní, nehrnou se k sobě, aby se objali, jako by oba odměřovali dva metry odstup, které na toto období stanovili představitelé státu.

„Ještěže jsme zde jen dva,“ řekli skoro současně. Nebyl to ani vtip, ani radostné konstatování, že je nebude nikdo rušit. Byla to jen formální věta, jedna z vět, kterou čteme a slyšíme v březnu a v dubnu 2020 často. Ano, společně mají být jen dva. Čteme a slyšíme často i jiné věty a jiná slova. Rouška, respirátor, obava, naděje, vzájemná pomoc, uznání, poděkování.

On a Ona. Oba mají i dnes svůj cíl cesty. Určitě se oba těší, až se opět potkají. Bez roušky, zato se širokým úsměvem.

Petr Vejrosta

PŘED 75 LETY SKONČILA II. SVĚTOVÁ VÁLKA

Vzpomeňme na tomto místě na poslední dva dny II. světové války, která přinesla tolik utrpení našemu národu. Slyšíme dnes mnoho názorů a nových pohledů na toto období. Pamětníků již velice ubylo a letošní květen ovlivnila pandemie koronaviru covid - 19. Nemohou se konat žádné vojenské přehlídky a žádná shromáždění. Podívejme se proto na ty poslední dva dny války z pohledu nedvědického kronikáře Jaroslava Havla, učitele zdejší školy:

Občané před radnicí poslouchají vysílání rozhlasu
Foto: Jaroslav Havel

„Konečně přichází den 8. května 1945. Londýnský rozhlas oznamuje bezpodmínečnou kapitulaci Německa. Ve vile „Vatra“ (nad železničním přejezdem) se schází ilegální, nyní již Revoluční národní výbor ke své třetí schůzi za předsednictví dr. Ing. Rudolfa Trnky, profesora Vysoké školy zemědělské v Brně, který byl na začátku protektorátu z Brna vystěhován do Nedvědice jako nežádoucí osoba. Přítomni byli:

Rudolf Pastorek, I. místopředseda,

Josef Rossí, II. místopředseda,

František Bednář a Jaromír Vrbka, referenti pro výdej materiálu

Bohumil Cídl a Josef Smolík, referenti pro německý majetek a Němce

Josef Kaňa, personální referent pro Němce

Jaroslav Havel, Národní stráž a vojenské věci

Jan Rossí a Petr Kitner, zásobování obyvatelstva

Julius Vala a Jan Veselý, byty a přechodné ubytování

Josef Růžička, noclehy

Vladimír Placek, organizace pracovní povinnosti

Božena Valová a Josef David, služba mládeže

V tomto složení konal Revoluční národní výbor svoje povinnosti až do zvolení Místního národního výboru. Revoluční národní výbor se usnází na slavnostní proklamaci obnovení Československého státu a na zřízení pořádkové služby z členů Obrany národa a československých vojáků, kteří se přihlásí. Obyvatelstvo je vyzváno, aby vztyčilo státní vlajky a shromáždilo se před radnicí k slavnostní proklamaci. Rudolf Trnka a Rudolf Pastorek odcházejí k německému posádkovému veliteli a oznamují usnesení národního výboru. Velitel jej varuje před vyvěšováním rudých praporů, v kterémžto případě neručí za osud obce.

Od rána proudí po silnicích od Černvíru i od Chlébského nepřehledné kolony poražené německé armády. Oba proudy se spojují u hotelu Hotárek (dnes restaurace Pod Pernštejnem) a valí

se dál k Rožné. Veškerá vojenská technika společně se statnými a vyjevenými koňmi, kteří ještě včera pracovali na polích. Ve vši té vřavě motorů a oblacích spáleného oleje se apaticky pohybují Hitlerovi vojáci s nohama únavou těžkýma a nenávisťně sledují očima první trikolory, které rozdává zatím jen členům národního výboru Josef Kaňa. Každého zastavení využívají Němci k odhazování obtížného materiálu. V Karasově koutě házejí do Svatky spoustu dělostřeleckých nábojů, po loukách a za ploty odhazují miny, ruční granáty, pancéřové pěsti. Z mostu pod přejezdem shazují do Nedvědičky dělostřelecký vůz s náboji. Do rokle v Březince spouštějí dva bezvadné automobily bez benzínu. Zajíždějí na polní cesty a do luk, kde zapalují svoje vozidla a vracejí se pěšky do kolony. Snaží se provést dílo zmaru až do konce, jak přikázal nyní již mrtvý Hitler. Jsou mu věrni i po jeho smrti a budou nacisty až do své smrti.

Za poledne přistává na louce u Klečan malé německé letadlo s pilotem a kurýrem. Velitel svolává důstojníky a po jejich rozkazu pálí poddůstojníci mapy a zkoušejí motory. Je vydán rozkaz k odchodu na západ. Konečně nadejde první odpolední hodina a trojbarevné vlajky a prapory, zástavy to drahé a milované letí vzhůru do jasného nebe. Bůhví, kde se jich najednou tolik vzalo a jaké jsou veliké a krásné proti protektorátním fangličkám, které museli občané na rozkaz vyvěšovat. Byly malé jako kapesníčky a ušmudlané, jen aby Němce provokovaly.

Občané se scházejí před radnicí a jdou dál před Lidový dům (Orlovnu), z jehož terasy předseda Revolučního národního výboru Dr. Ing. Rudolf Trnka slavnostně proklamuje obnovení Československé republiky. Zde zní blažený pláč, Kde domov můj a Nad Tatrou sa blýska, rozchod a již se řadí všichni muži, kteří se cítí příslušníky čs. branné moci a připravují ustavení Národní stráže.

Dr. Ing. Rudolf Trnka slavnostně proklamuje obnovení ČSR
Foto: Jaroslav Havel

Proud vozidel od Černé Hory i Brna stále pokračuje. Německé velitelství i s generálem tankových vojsk z Nedvědice odjelo. Přichází rozkaz velitele širšího okolí Obrany národa štábního kapitána Opatřila: „Nenapadat kolony, izolovat jednotlivce nebo malé skupiny a získávat od nich zbraně!“ Noc z 8. na 9. května strávil málokdo doma na posteli. Přemíra štěstí, hořící vraky a ruch na silnicích nedovolil spát. Málokdo však tušil, jak blízko zaduní příštího dne kroky Osudu a jak těsně jim Nedvědice unikne. Hned ráno nastal poplach. Předseda národního výboru vydal

rozkaz, aby ženy, děti a starci opustili obec, protože se blíží oddíl SS, pálice a vraždíci. Muži schopní zbraně a práce nechť zůstanou. V několika hodinách byla Nedvědice vylidněna. Proudění zbraní SS od Černé Hory táhly Nedvědicí. Když se esesmani chovali pokojně, vrátila se část obyvatelstva do domovů. Na Nové Čtvrti byla maďarská protiletadlová baterie, která se po oznámení, že ve vedlejší obci již je Rudá armáda, vzdala a odevzdala dělo i osobní zbraně. Skutečně se po chvíli objevili od Černvíru Rusové s rudými prapory. Přijeli na 10 autech. Na každém z nákladních aut byl těžký kulomet na vysokém stativu a za ním jasnooký mladík, který se při celém pobytu nehnul z místa. Velitel rozvědky, vážný major - krasavec sestupuje a přijme hlášení. Po uvítání ujíždí rozvědka dále, zanechávajíc za sebou nedvědické s poznáním, jak jsou ti chlapi krásní, mírní, dobře oblečení a usměvaví s blahým pocitem, že se nemůže nic zlého stát.

Rozvědka Rudé armády dorazila na křižovatku silnic Tišnov – Pernštejn – Štěpánov, kde přetřela pochodovou kolonu Němců od Chlébského. Zatímco zadní jednotky prchaly k Rožné a jednotlivci se od něho v panice oddělovali, jektající „Ivan, Ivan“, se Němci vzdávali a nechali odzbrojovat našimi lidmi. Za tohoto stavu průzkumná jednotka odjela směrem k Rožné. Německé jednotky ale zjistili, že Rusové již zde nejsou. Zuřivě začali střílet po všem okolo, co mělo okna. Prostříleli domek u hřbitova fosforovými střelami a zapá-

Leopold Mazáč přesvědčil velitele o posláním alespoň jednoho auta s rudým praporem do Nedvědice.

Když se Havel s Pastorkem vraceli z Doubravníku, tak příkrou strání Hory od Černvíru ke Kuchyňce náhle postupovala rojnice civilistů střelíce z mnoha hlavních, že působila dojmem celé rot. Byl to škpt. Opatřil s družstvem skorotického učitele Krčála a černvírskými povstalci. Němci znejistili, ale jejich dělostřelci připravovali útok na Nedvědicí. Palebná síla Němců byla

Příjezd Rudé armády
Foto: Jaroslav Havel

Velitel rozvědky Rudé armády
Foto: Jaroslav Havel

lili tam bytové zařízení. Tento čin byl zvláště hanebný a ukazoval německou zbabělost v plné nahotě, stejně jako ostřelování domků na Vejpustku pancéřovými pěstmi. Němci se rozlézali s kulomety nad Nedvědicí a situace byla stále beznadějnější. Tehdy se Jaroslav Havel s Rudolfem Pastorkem vydali na motorce do Doubravníku pro Rudou armádu. Našli tam oddíl impozantních Katůšů. Jejich velitel si dal podrobně popsat situaci v Nedvědicí a řekl: „Nedají-li Němci sami pokoj, vyhladíme je, ale z vaší obce zůstane jen trocha cihel.“ Až předseda národního výboru v Doubravníku, učitel

obrovská. Hrozila střelba od Vejpustku a kdyby se podařilo Němcům s děly vyjet k Jedlové, byla by obec do tmy rozbita. V této chvíli německého zaváhání se však objevilo na silnici na vršku od Černvíru spásné auto s rudým praporem. Nikdo si nevšiml, že jediné. Stačila rudá barva. Leopold Mazáč splnil slib. Trvalo to sice přes hodinu, ale auto bylo v Nedvědicí. Česká srdce letěla vzhůru, německá dolů. Němci prchali zběsile ke koloně, až vráželi do stromů. Se začínající tmou přijely i Katůše z Doubravníku. Podle cesty ke Kovářově plály ohně, řičeli hladoví koně, desítky nedvědických občanů celou noc pomáhaly zachraňovat náklady z vozů a prováděly nejnutnější práce.

Tak skončil pohnutý den 9. května 1945 v Nedvědicí, tak zde skončila II. světová válka pro naše předky. Naši lidé však velmi rádi zapomínají na přestáté útrapy a velmi neradi zveřejňují svoje osudy.“

Tak si v závěru této kapitoly stěžuje kronikář Jaroslav Havel, současně jeden z vedoucích činitelů městečka té pohnuté doby.

Jiří Šmíd

CENÍK INZERCE VE ZPRAVODAJI

	Základní cena	DPH 21 %	Celkem
a) Ceník plošné inzerce			
A4	2 892,56 Kč	607,44 Kč	3.500,00 Kč
1/2 A4	1 446,28 Kč	303,72 Kč	1.750,00 Kč
1/4 A4	743,80 Kč	156,20 Kč	900,00 Kč
1/8 A4	371,90 Kč	78,10 Kč	450,00 Kč
1/16 A4	206,62 Kč	43,38 Kč	250,00 Kč
b) Ceník řádkové inzerce			
1 řádek (50 znaků)	49,59 Kč	10,41 Kč	60,00 Kč
Další řádky	0,83 Kč / 1 znak	0,17 Kč	1,00 Kč
(inzerce min. 1 řádek)			

„ŠKOLA NA DÁLKU“

11. března 2020 byly na základě rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví uzavřeny základní, střední, vyšší odborné i vysoké školy. Bylo to velmi nečekané a nakonec na více než dva měsíce. Po dohodě se zřizovatelem byla 16. března uzavřena i naše mateřská škola a školní jídelna.

Škola zůstala bez dětí opuštěná, ale chtěla být prospěšná. Ve spolupráci s obcí jsme po třech dnech začali ve školní jídelně vařit pro veřejnost, především pro důchodce. Škola se také zapojila do projektu „Šije celé Česko“. Roušky od našich šikovných pedagožek využili nejen občané Nedvědice.

Zároveň jsme pokračovali v realizaci projektu Extra třída. Na základě návrhů našich devátáků vzniká příjemná místnost, kde budou žáci moci trávit svoje volné chvíle ve škole.

Zásadní byla změna způsobu výuky. Žáci se začali vzdělávat tzv. na dálku. Učivo a úkoly jsou zveřejňovány na našich webových stránkách. Žáci s učiteli komunikují nejen maily, ale i přes Messenger, WhatsApp atd. Řada učitelů nabízí i online hodiny či konzultace. Nově využíváme Microsoft Teams.

Výuka na dálku je pro všechny nová, ale určitě má svá pozitiva. Rozvíjí u dětí samostatnost, organizační schopnosti i zodpovědnost.

Velmi důležitá byla a je spolupráce s rodiči, především na 1. stupni. Rodiče se mohou obracet na učitele a řešit s nimi veškeré nejasnosti či problémy spojené s výukou. Samozřejmě respektujeme fakt, že ne všechny rodiny mají kvalitní internetové připojení a technické zázemí.

Od 11. května probíhaly konzultace pro žáky devátého ročníku, od 25. května se do školy mohli vrátit žáci 1. stupně a od 8. června jsme nabídli konzultace i pro žáky z 2. stupně.

Celá tato nelehká situace je výzvou nejenom pro učitele, ale také pro žáky a jejich rodiče. Myslím, že ji společně zvládneme úspěšně.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem žákům a rodičům za vstřícný přístup k netradičním formám výuky a za spolupráci. Chci také poděkovat všem učitelům za dobrou práci, kterou odvádějí.

Mgr. Eva Šimečková, ředitelka školy

Charitativní akce školy

V době, kdy do České republiky přišla nemoc Covid-19 a zasáhla větší část obyvatel, byla vzhledem k nedostatku roušek vyhlášena akce pod názvem „Celé Česko šije roušky“. Někteří pedagogové MŠ a ZŠ se spolu s paní ředitelkou rozhodli, že opráší své šicí stroje a pustí se do práce. Na internetu jsme si dohledali vše potřebné a s chutí jsme začali. Ušité roušky byly předány na obecní úřad městyse pro občany Nedvědice. Osobně jsme je též předali v Domově pro seniory na Mitrově, Charitativním domově na Moravci, Domově pro seniory v Předklášteří, Vojenské nemocnici Brno, Domově pro seniory Žernůvka a Nemocnici Nové Město na Moravě. Věříme tomu, že jsme odvedli kus dobré a potřebné práce.

Olga Dudáková - učitelka MŠ

Projekt EXTRA TŘÍDA

Na začátku tohoto školního roku jsme se my, devátáci, zapojili do programu Extra třída. Jeho cílem je zlepšení školy nebo obce, ve které se zapojená škola nachází. Může to být cokoli: organizace nějaké akce, výsadba rostlin či stromů, vylepšení školního prostředí atd. Školy se zaregistrují a vytvoří svůj návrh. Poté se z nich vyberou tři nejlepší a těm je věnován peněžitý příspěvek v hodnotě 20 000 korun.

My jsme se rozhodli vytvořit ve škole místnost, kde bychom mohli ve volném čase mezi jednotlivými hodinami zpracovávat skupinové projekty, hrát hry nebo jen tak odpočívat. Vytvořili jsme minutové video, kde jsme náš projekt představili a popsali, jak bychom chtěli, aby vypadal. Poté jsme ho poslali do společnosti EDUin, která program Extra třída nabízí. Netrvalo dlouho a dozvěděli jsme se, že jsme na náš projekt získali zmiňovaných dvacet tisíc korun. Hned jsme se tedy pustili do jeho realizování.

Naneštěstí nám do toho vstoupil koronavirus a náš projekt se pozastavil na dobu neurčitou. Doufáme, že až se tato situace uklidní a všechno se vrátí víceméně zpátky do normálu, dokončíme náš projekt se vší parádou.

Natálie Štarhová, Adéla Bednářová,
Martin Rössler, Vojtěch Jedlička

Na konci března jsem osmáky a devátáky vyzvala k napsání úvahy o současné situaci. Šlo o dobrovolný úkol. Měli napsat, jak zavření škol a nouzový stav prožívají, co si o nebezpečí koronaviru myslí. Měli se pokusit najít i nějaká pozitiva. Poslali zdařilé práce, které svědčí o tom, že si závažnost situace opravdu uvědomují. Vyzývali k nošení roušek, dodržování nařízených opatření, apelovali na lidskou solidaritu. Přejí si, aby vše bylo jako dřív. Přečtěte si práci Jakuba Chráka. Možná Vás překvapí, jak „dospělí“ jsou někteří z našich žáků.

Gabriela Sedlářová

Záhadný KORONAVIRUS

Když můj bratr psal začátkem ledna aktualitu do občanské výchovy o tom, jak v Číně řádí nový vir s názvem COVID – 19, pomyslel jsem si: Číňani, ti musí mít vždycky něco, čím na sebe upoutají pozornost! V té době ale nikdo nečekal, jak by tato

Charitativní akce
Foto: Eva Šimečková

moje myšlenka mohla být naivní a hloupá.

Netrvalo dlouho a nová nemoc se dostala do Evropy. Začalo se o ní mluvit téměř denně, přece jen už to nebylo kdovídko v Asii, ale docela blízko nám. Navíc – v Itálii jsem již byl několikrát a tato země se mi líbí nejen svým prostředím, ale i lidmi. Když jsem viděl v televizi, jak každý den narůstá počet nakažených po desítkách a později i po stovkách, začalo mě děnit na severu Itálie zajímat víc než jakékoliv jiné zprávy. Bylo to kolem poloviny února, v době, kdy probíhaly jarní prázdniny. I když úřady nedoporučovaly jezdit do této oblasti, hodně lidí odjelo na lyže právě sem v domněnku, že jim se nic stát nemůže.

Důsledky tohoto neuváženého jednání na sebe nenechaly dlouho čekat. První březnový den měla Česká republika první nakažené a lidé začali panikařit. Vykupovali obchody, dělali si zásoby jídla, hlavně trvanlivých potravin, toaletního papíru a jiných věcí denní potřeby. Když jsem viděl fotky z obchodu s úplně prázdnými regály, připadalo mi to legrační. Nikdo z nás si asi neuměl představit, co bude následovat o pár dní později a co všechno nás teprve čeká...

Zprávy z italských měst byly čím dál častější, počty případů nakažení koronavirem rapidně přibývaly a úřady začaly zveřejňovat počty mrtvých. Jak se říká, vše zlé je k něčemu dobré. Vláda České republiky pohotově zareagovala a jako blesk z čistého nebe okamžitě zavřela školy. Bez varování. Ze dne na den. Hurá, máme prázdniny! Radovali jsme se všichni.

Až o pár dnů později nám začalo docházet, co se vlastně děje. Úřadem vlády byl vyhlášen nouzový stav, uzavřelo se téměř vše, obchody, restaurace, služby. Nemohli jsme do kroužků, na fotbal a začali jsme se učit doma, velká změna! Zpočátku se mi to líbilo, že nemusím vstávat, nemusím do školy, nemusím nikam spěchat. Ale co nemůžu? Na fotbal, ven s klukama, na hřiště s kamarády. Čím déle trvá „nouzový stav“, tím víc si říkám, že to „předtím“ bylo lepší i s každodenními povinnostmi. Doma už je to dlouhé, s nikým se nevidím, ven jen s rouškou na obličej. Občas jedu na kole, ale není to žádná zábava. Úkoly se snažím dělat v termínech, učím se s pomocí maminky a internetu. Doufám, že brzy bude vše tak jak dřív a budeme moci žít beze strachu, jestli někde něco nechytíme a nenakazíme třeba babičku a dědu.

Koronavirus – nová věc. Celá planeta teď nemluví o ničem jiném. Jsme svědky události, která téměř zastavila svět. Když jsem si ze zvědavosti zjišťoval, kde se vzal, našel jsem několik variant vzniku. Jedné věřím víc, jedné méně. Ale určitě nejsem toho názoru, že „Čínanka snědla hada“ nebo přilétl netopýr z čínské jeskyně. Za pravděpodobnější považuji únik nějakého umělého viru z laboratoří na vývoj léků ve Wu-chanu. V každém případě otočil svět naruby a dopady na všechna odvětví nebude mít jen u nás, ale i po celém světě.

I kdybych už nikdy nezažil - a to doufám, že ne - podobnou situaci, budu si tyto události roku 2020 pamatovat navždy. Ještě donedávna jsem neslyšel slovo pandemie, dnes ho slyším několikrát za den z televize, rádia, internetu. Pevně věřím, že nám

tato doba i něco dala. Lidé si budou víc vážit všeho, co mají, a také té obyčejné lidské dobroty a ochoty pomáhat druhým.

Jakub Chrák

Následující proslov měl zaznít poslední školní den na tradičním slavnostním setkání představitelů obce, pedagogů a žáků deváté třídy. Letos je ale všechno úplně jinak. Proto zveřejňujeme proslov tímto způsobem.

Gabriela Sedlářová

Natálie Štarhová: Rozloučení se základní školou

Vážený pane starosto, paní ředitelko, paní učitelky, páni učitelé, spolužáci.

Dnes jsme se tu sešli, abychom se rozloučili a poděkovali za těch několik let strávených na této škole. Devět let se může zdát jako dlouhá doba, ale nakonec to uteklo jako voda.

1. září v roce 2011 jsme nastoupili do první třídy. Ocitli jsme se v úplně novém prostředí a neměli jsme nejmenší tušení, co nás v následujících dnech čeká. Byli jsme zmatení, možná i vyděšení, ale také zvědaví a natěšení na nové zážitky a kamarády. Postupně jsme se naučili číst, psát, počítat a mnoho jiných věcí. V dalších letech toho stále přibývalo, ale i když jsme někdy s něčím měli problémy, nakonec jsme se s tím vypořádali a šli jsme dál.

Po páté třídě někteří spolužáci odešli na osmileté gymnázium. V šesté třídě k nám naopak pár nových tváří přibývalo. A byly tu před námi další čtyři roky plné smíchu, vtípků, hádek a průšvihů. Na začátku druhého stupně jsme se účastnili adaptačního kurzu, díky kterému jsme se lépe poznali a upevnili svůj kolektiv. Pak nás čekala spousta dalších výletů a akcí, mezi které patřil i zájezd do Anglie. Ten si budeme bezpochyby pamatovat ještě dlouhou dobu.

A na jedinou tu byla devátá třída. Poslední rok na této škole. Příjmací zkoušky nám klepaly na dveře a my jsme se rozhodovali, na kterou střední školu se vydáme. Někteří měli jasno téměř hned, někteří své přihlášky podali až na poslední chvíli. Ale tak už to většinou bývá. Musím také zmínit, že se nám úspěšně povedlo zrealizovat projekt Extra třída, na který můžeme být opravdu hrdí. Jen málokdo může říct, že tu zanechal nějaký otisk jako my. Nyní se s úsměvem - ať už menším či větším - vydáváme vstříc další etapě našeho života.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem učitelům, kteří nás provázeli po dobu těchto devíti let, vydrželi to s námi a nezlomili nad námi hůl, i když jsme se někdy zdáli jako naprosto ztracené případy. Zvláštní dík patří naší třídní učitelce, která s námi měla velkou trpělivost a v některých chvílích byla více naším parťákem než učitelem. Tímto bych se chtěla za celou naši třídu rozloučit a doufám, že i když se naše cesty rozcházejí, budeme se setkávat i nadále.

FREEDOM ART JEDE DÁL!

Zdá se, že se vše pomalu začíná vracet k normálu. S tím opět ožívá i činnost Komunitního a dobrovolného centra Freedom Art. Doba spojená s mnoha omezeními přinesla řadu komplikací pro aktivity, na které jsme již všichni zvyklí, jsme proto velmi rádi, že se dveře centra opět otevírají malým i velkým a že se znovu budeme potkávat a užívat si společně strávený volný čas.

Během nucené přestávky jsme však v plánování akti-

vit nepolevili a máme pro všechny z Nedvědice a blízkého okolí spoustu novinek i stálých a tradičních akcí. Od 11. května se obnovila činnost většiny kroužků, které v tomto pololetí byly dětmi i dospělými navštěvovány.

Co nás pak čeká v nejbližší době? Jak jistě víte, v centru Freedom Art nezahláme ani o prázdninách a nabízíme možnost využití několika turnusů letních příměstských táborů pro

děti. Uvědomujeme si, že pro mnoho pracujících rodičů je velmi náročné skloubit letní prázdninový čas svých dětí s vlastním zaměstnáním. Zapojili jsme se proto do výzvy MAS Zubří země, díky které můžeme realizovat projekt financovaný Evropskou unií (Evropský sociální fond, Operační program Zaměstnanost) a Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR. Na základě této podpory můžeme připravit příměstské tábory, které se pro děti stanou krásným zážitkem a přispějí k aktivně a smyslně strávenému času. O letošních prázdninách jsou připraveny celkem tři turnusy, z nichž každý bude jinak tématicky laděný.

Protože se stále snažíme zlepšovat naše služby, abychom mohli poskytovat všechny aktivity v odpovídající kvalitě, zapojili jsme se do dalšího projektu, díky kterému se rozšíří nabídka aktivit a kurzů pro všechny věkové kategorie. Tento projekt nese název Prorodinné aktivity v Nedvědicích a je financován Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR – Dotace na podporu rodiny pro nestátní neziskové organizace v dotačním řízení. V následujících měsících tedy připravujeme například semináře pro rodiče, klub seniorů či tematické workshopy. Na konci prázdnin se již potřeť vydáme po stopách pohádkových postav při Pohádkovém lese v Nedvědicích. Komu z vás letos chyběly tradiční čtenářské akce,

Masopust
Foto: Lucile Cusimano

Masopust
Foto: Lucile Cusimano

nezoufejte, dočkáte se jich v podzimním čase. Na konci září proběhne akce Nedvědice čte dětem a 9. 10. se můžete těšit na Noc s Andersenem. Na sobotu 24. 10. chystáme v sokolovně posezení pro všechny generace s cimbálovou skupinou Grajcar. V závěru roku pak jistě nevynechejte tradiční Svatomartinské posezení a Mikulášskou nadílku přímo 5. 12.

Centrum Freedom Art je otevřeno všem, kteří věří, že volný čas se dá trávit smyslně. Že je důležité se setkávat, povídat si spolu a mít společné zážitky, které nám nikdy nikdo nevezme. Pokud máte i vy nějaký nápad, který by se mohl na FA realizovat, neváhejte nás kontaktovat na email: freedomart@centrum.cz. Za každý nápad budeme rádi.

Volnočasové a komunitní centrum Freedom Art zahájí v září již svoji 7. sezónu, jsme potěšeni, že jste stále s námi a společně přinášíme radost z příjemně stráveného volného času. Děkujeme za vaši přízeň a těšíme se na všechna setkání.

Kristýna Čermáková a Eva Nečesánková - koordinátorky aktivit
Freedom Art centra

INFORMACE KNIHOVNY NEDVĚDICE

V loňském roce uplynulo 100 let od okamžiku, kdy byl Národním shromážděním 22. července 1919 přijat první knihovnický zákon, který byl základem pro šíření vzdělání, osvěty, informací a kultury.

Tímto zákonem bylo uloženo každé obci zřídit veřejnou knihovnu. Stát tímto aktem vyjádřil svou péči o rozvoj českého jazyka, slovesnosti a především zájem o plošnou dostupnost ke kulturním hodnotám a vzdělanosti všech obyvatel. Dodnes má Česká republika nejhustší síť veřejných knihoven na světě, kterou dle statistik ročně navštíví téměř 24 milionů čtenářů a návštěvníků. Dnešní knihovna je poskytovatelem služeb a informačních zdrojů pro rodiče, děti, teenagery, studenty, lidi v produktivním věku, seniory i skupiny sociálně či zdravotně znevýhodněné.

V loňském roce navštívilo naši nedvědicou knihovnu 956 zákazníků a 106 návštěvníků využilo on-line služeb. Webové stránky knihovny byly navštíveny 117 krát. Výpůjček za rok 2019 bylo celkem 3426, z toho 711 časopisů.

Z novějších knih máme hlavně knihy pro děti a mládež. Pro dospělé čtenáře jsou kromě našich knih zapůjčeny z výměnné-

ho fondu knihovny Kuřim např. tyto knihy:

Dán Dominik:	Žiješ jenom dvakrát
Vondruška Vlastimil:	Strážce boleslavského mystéria
Kubica Mary:	Lži, dokud můžeš
Bílek Jiří:	Václav IV., nešťastný syn
Belle Kimberly:	Manželské lži
Beran Ladislav:	Kriminálka na tahu
Hanibal Jiří:	Johanka z Rožmitálu
Řeháčková Věra:	Problémy nejen s láskou
Connelly Michael:	Noční směna
	a další

Na závěr v této složité virové době přeji všem pevné zdraví, úsměv na rtech a dobrou náladu, která je teď důležitá více, než kdy jindy.

Například v dobrých knížkách prožijete spoustu životů, dozvíte se různé zajímavosti, ale hlavně pocítíte radost ze čtení.

Marie Opltová - knihovnice

Zdálo se mně vhodné a příznačné vypůjčit si pro nadpis svého příspěvku název jedné z knih spisovatele Eduarda Štorcha. Snad nevádí, že zmíněná kniha je o úplně jiné historii a je zasazena do zcela jiného období vývoje lidstva. Myslím však, že výstižně naznačuje způsob nahlížení na počátky lidského osídlení našeho kraje a především na stupeň a úroveň poznání, které se dosud podařilo získat.

Foto: Miroslav Cecava

V úterý 19. května 2020 jsem dostal pozvání od p. Petra Kunčíka k přátelskému setkání a debatě o výsledcích jeho dlouholetého pátrání po historii osídlení území od Doubravníku po Koroužné. Považuji se za velkého patriota zdejšího kraje, zajímá mě jeho historie, a tak každé setkání, každá přednáška a každá diskuse jsou pro mě vítanou příležitostí, jak se dozvědět něco nového. V nové obřadní síni se sešlo celkem 14 osobností podobného zaměření a zájmu o historii. Všichni jsme se zájmem vyslechli zajímavý výklad Petra Kunčíka, jehož obsahem byly poznatky z hledání pozůstatků po lidské činnosti přímo v terénu a informace získané z historických pramenů. To vše se následně pokusil sestavit do příběhu – spíše hypotézy, jak říká sám autor. Ve zmíněné hypotéze se pokusil naznačit, jak mohlo probíhat osídlení našeho kraje na sever od Tišnova proti proudu řeky Svratky. Během asi dvouhodinového setkání zazněla spousta zajímavého. Nejen ve výkladu Petra Kunčíka, ale v následné diskusi také z úst některých dalších účastníků. Myslím, že nejen účastníci setkání – většinou

Foto: Pavel Vejrosta

amatérští badatelé, nebo „jen“ osobnosti se zájmem o historii – ale i mnoho dalších občanů našich obcí by se rádo dozvědělo, jaké byly počátky osídlování naší oblasti, kdo byli první osadníci a jak osídlování probíhalo. Odpověď na tyto otázky se pravděpodobně nikdy nedozvíme, mimo jiné proto, že hovoříme o době, ze které neexistují žádné písemné záznamy a lidé v té době nestavěli kamenné, ale dřevěné stavby, po kterých dnes v terénu zbyly jen nepatrné stopy. Bavíme se o období přibližně od 5. století.

Rád bych touto cestou vyjádřil svůj obdiv Petru Kunčíkovi za to, jak systematicky probádal obrovské území přímo v terénu, jaké množství historických pramenů prostudoval a kolik poznatků shromáždil. To všechno se poté pokusil seskládat do příběhu. Všichni účastníci setkání včetně autora jsou si vědomi, že tento příběh je „pouze“ hypotézou. Hypotézou, která je podepřena množstvím důkazů, indicií, poznatků a souvislostí. Přesto všechno se však stále jedná „jen“ o hypotézu vycházející sice ze spousty logických souvislostí, ale také z množství stínů a náznaků, které nevylučují, že se vše mohlo před mnoha staletími odehrát úplně jinak.

Nečekaným a pro všechny přítomné milým bonusem byla v závěru setkání autorem provedená prezentace knihy, ve které všechny výsledky svého bádání a následné vyslovení popsané hypotézy shrnul. Knihu jsem si se zájmem přečetl, některé popisné části i vícekrát a již se těším na pěkné letní dny, až budu moci vyrazit do terénu, zajít na některá popisovaná místa a jen tak si představit, jak to tam asi před více než tisíci lety vypadalo. Ať už osídlování našeho kraje probíhalo jakkoli a ať už jsou naši předkové Keltové, Germáni nebo Slované, myslím, že je třeba mít obdiv a uznání ke všem, kdo se pokouší pátrat v minulosti, hledat indicie nebo přímo důkazy k jakýmkoli událostem či etapám z historie tohoto kraje. Mimo jiné proto, že vývoj lidské společnosti a její zásahy do přírody a krajiny postupně nevratně ničí stopy, které se po našich předcích do dnešních dnů v krajině dochovaly. Na druhé straně věřím, že překotný technický a technologický pokrok v blízké budoucnosti umožní nalézt v terénu další stopy a důkazy dávné lidské činnosti a lidského osídlení, které rozšíří naše současné poznání a třeba posunou hypotézu Petra Kunčíka trochu více k reálnému příběhu.

V každém případě, Petře, díky a těším se na další setkání někde v terénu nebo na diskusi nad shromážděnými poznatky.

Pavel Vejrosta

Poznámka redakce

Kniha *Nejstarší historie pánů z Pernštejna* v reprezentačním provedení je k dostání v nedvědicím TIC.

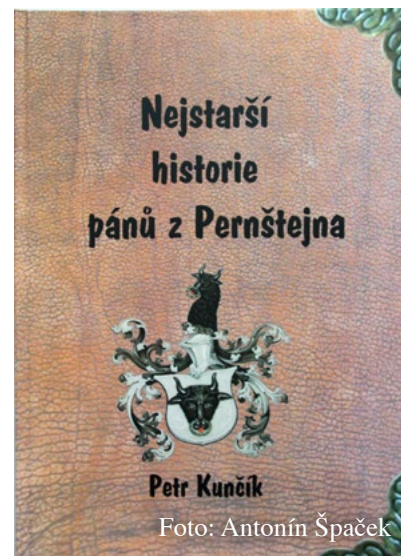

Foto: Antonín Špaček

Poslední majitelé Pernštejna

VLADIMÍR II. HRABĚ MITTROWSKÝ

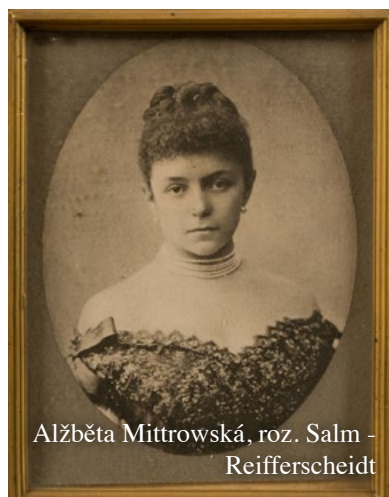
Naše vzpomínání na rod Mittrowských, posledních majitelů hradu Pernštejna, nás přivedlo k Vladimírům, kteří významně ovlivnili náš kraj a stali se posledními, kteří předali v minulém století hrad do správy československého státu. Vzpomenuli jsme Vladimíra I., který zemřel v roce 1899.

Vladimír II. Mittrowský

Jeho syn **Vladimír II. hrabě Mittrowský** se narodil 24. 7. 1864 v Sokolnicích. Po otcově smrti zdědil panství a převzal správu všech statků. Jeho vychovatelem a učitelem v jedné osobě byl kněz P. Josef Dubský. Když mladého pána osm roků učil a připravil k maturitě, dostal výsluhu s farou v obci Rozsochy se zvláštními prebendami, což je výraz církevního práva a znamená příjem spojený s určitou službou a postavením. První manželka Vladimíra Mittrowského

byla Elisabeth, tedy **Alžběta ze Salmu**, která krátce po narození dcery Alžběty v lednu r. 1888 zemřela ve věku 21 let. Dcera Alžběta jako měsíční batole zemřela také. Jejich odchod nesl Vladimír velmi těžce. Byl však po otci veliký milovník myslivosti a k té z domova utíkal. Za svůj život střelil přes 4 000 ks srnčí zvěře. Vlastnil svoji daňčí oboru, měl oboru s jeleny sika u Stříteže. Jeho lovecké trofeje byly instalovány na chodbách rodových zámků a na hradě Pernštejně. Postavil a upravil les-

Alžběta Mittrowská, roz. Salm-Reifferscheidt

ní cesty se schůdky známé hraběněny vyhlídky nad Chlébským a nad Štěpánovem. Užíval „Revír“ v obci Hodonín u Kunštátu postavený ve švýcarském stylu podle projektu Franze Schlepse. Po požáru počátkem I. světové války byl „Revír“ přestavěn v tyrolském stylu a objekt dlouho využívalo JZD Tuřany jako školicí a rekreační středisko. Nyní je v soukromých rukou.

Vladimír II. hrabě Mittrowský měl sociální

cítění. Takto na něj v rukopisu vzpomíná jejich služebná Antonie Applová. „Na svatého Štěpána byli Vladimírem II. pozváni slepci z Brna se svým učitelem hudby, bylo jich asi 15. Pan hrabě mnoho ten spolek podporoval, každý rok jej vždy na hrad pozval, byli pohoštěni, pak hráli a zpívali, tak pěkně, že všichni na hradě byli dojatí. Pan hrabě každému podal ruku, promluvil a tak svou šlechtickou lásku projevil. Cítilo to jistě jejich sr-

Hodonín – „Revír“

děčko, když zrak jejich byl temnotou zahalen.“

S druhou o 5 let mladší manželkou **Marií Pia hraběnkou Baworow Baworowskou**, narozenou v roce 1869, se oženil po sedmi letech od úmrtí své první manželky v roce 1895. Byla to slavná svatba ve skotském kostele ve Vídni. Krátce po příchodu do Zámecké (dnes Dolní) Rožínky v roce 1895 došlo k události, kterou opět popisuje Antonie Applová: „V blízké vesnici u Bystřice, která se jmenovala Karasejn, hořelo, snad celá vesnice byla zničena. Vše se stalo v noci, lidé jen holé životy zachránili. Hned ráno nechala paní hraběnka zapřáhnout a jela tam. Za ní ještě jel povoz. Kudy jela vesnicemi, i v Bystřici v městě, všude zastavila, jak potravu, tak i obleky

Vladimír II. a Marie Pia Mittrowská, roz. Baworowská

nakoupila a všem v Karasejně darovala, ještě i peníze rozdala. Hrabě nařídil, ať dřevo na stavby i pro domácí potřebu se jim vydá. Ti lidé byli vděční, když si dali domy do pořádku, všichni před zámek v Rožínce přišli a chlapec s děvčetem veliké srdce z kvítí jí předávali. Jakýsi proslov k ní měli, že celý život na ni budou s vděčností a láskou vzpomínat, že první přijela v neštěstí jim pomoci a také je potěšit.“

Právě Vladimír II. Mittrowský ovlivnil významným způsobem dění v našem regionu. Byl poslancem Říšského parlamentu, v letech 1903 – 1905 byl akcionářem stavby železnice Tišnov - Německý Brod (dnes Havlíčkův Brod). Prosadil, že stavba byla zadána Železničnímu stavitelství doubravnického rodáka Ing. Osvalda Životského (1832 - 1920). Ten nechal hraběti zpracovat projekt železniční zastávky pod hradem Pernštejnem, který sice byl uskutečněn, ale k zprovoznění zastávky nedošlo. Pokračovala modernizace železáren ve Štěpánově. Vedení železáren napomáhalo rozvoji i ostatních obcí. V dopise ze 14. května 1912 poslanému představenstvu obce Nedvědice nabízí vedení železáren připojení Nedvědice na vyprojektovanou elektrickou centrálu hraběte Mittrowského v Borovci u Štěpánova.

Marie Pia hraběnka Mittrowská se zajímala o veřejný život v obcích a podporovala spolky a sdružení občanů. Matkou praporů spolků byla Marie Pia mnohokrát. Manželé Mittrowští vždy vystupovali společně a byli oblíbení v obcích, které původně tvořily jejich panství. Narodilo se jim a vychovali osm dětí.

Dějiny Vladimíru II. přičly, aby prožil změny po roce 1918 - zánik monarchie, německví vyšlo z kurzu, hlavní město se vrátilo z Vídně do Prahy a používání šlechtického titulu se stalo protizákonným. Z hraběte se stal jen velkostatkář. V roce 1919 přišla rána druhá - zákon o pozemkové reformě, který se v několika etapách uskutečňoval od roku 1921. Mittrowští nepatřili k velikým vlastníkům půdy na Moravě. Z původních téměř šesti tisíc hektarů zbylo tehdy Vladimírovi pouhých 2 868 ha. Převážná část náležela k velkostatku Rožínka a Pernštejn.

Proto byla ústřední správa statku tehdy přesunuta ze Sokolnic zpět na Dolní Rožínku, kde zůstala až do roku 1945. Ze záboru bylo propuštěno: hrad Pernštejn, zámek Sokolnice, cihelna v Černvíru, pily v Černovicích a Nedvědici a část lesní-

Marie Pia a Vladimír II. Mittrowští

ho hospodářství, dvůr v Dolní Rožínce a vodní mlýn. Cukrovar se stal akciovou společností. Lihovar v Dolní Rožínce, Bořinově a cihelna v Sokolnicích přešly na rolnické společnosti a on byl jen akcionářem. Některé dvory byly prodány jako zbytkové statky. Od té doby se již nic nového nebudovalo, jen se prováděla údržba.

17. června 1928 uvítal Vladimír II. s rodinou na Pernštejně presidenta T. G. Masaryka s doprovodem. Doprovázel jej Msgr. Šrámek, odborný výklad historie hradu přednesl zástupce památkářů Dr. Sochor. Hrabě tehdy nabízel prodej hradu státu za symbolickou korunu.

V roce 1929 při oslavě 60. narozenin Marie hraběnky Mittrowské Baworow Baworowské byla rodina Mittrowských ještě kompletní. O rok později, 21. ledna 1930 umírá Vladimír II. v lázních Badenu u Vídně a 9. února 1930 jej následuje Marie Pia Mitrowská, která umírá v Sokolnicích. Je snad osudem, že Vladimír II. se narodil v Sokolnicích a zemřel u Vídně, manželka Marie Pia se narodila ve Vídni a zemřela v Sokolnicích. Odešli z tohoto světa 19 dnů po sobě.

V příštím čísle přiblížíme osudy dětí Vladimíra II. Mittrowského.

Jiří Šmíd

Uvítání T. G. Masaryka na Pernštejně

HASIČI INFORMUJÍ

Nejprve bych rád krátce shrnul události loňského roku. Za kalendářní rok 2019 jsme vyjžděli celkem k 35 mimořádným událostem. Ve většině případů šlo o technickou pomoc týkající se odstranění stromů spadlých na komunikace, koleje, rodinné domy nebo dráty elektrického vedení. K požáru jsme vyjžděli osmkrát. Hořely lesy, dále např. pergola u rodinného domu v Sejřku, stodola u Rožné. Dále to byly zásahy - odstranění nebezpečného hmyzu, dopravní nehoda, pomoc posádce zdravotnické záchranné služby při transportu pacienta či transport posádky vrtulníku letecké záchranné služby.

Požár lesa v Tasovících
Foto: Libor Havlíček

V letošním roce jsme vyjeli zatím desetkrát a poměr počtu technických zásahů k požárům se změnil. Díky suchu a kácení lesních porostů jsme hasili požár lesa už šestkrát. Jednou šlo o požár osobního automobilu na louce v Kovářově a jednou o požár dílny s elektronikou u rodinného domu v Nedvědicích. Technické zásahy byly pouze dva, vyvrácený strom na komunikaci v Sejřku

Požár lesa ve Věstíně
Foto: Petr Konečný

Nástup jednotek po požáru ve Věstíně
Foto: Aleš Kaňka

a čerpání vody ze sklepa rodinného domu v Nedvědicích, který byl po technické závadě zatopen až po strop.

Lesní požáry byly díky suchu většinou velkého rozsahu. Dne 6. 4. 2020 jsme byli vysláni k požáru lesní hrabanky do Tasovic, kde byl vyhlášen II. stupeň požárního poplachu. Zásah trval asi 9 hodin a zúčastnilo se ho 8 jednotek požární ochrany. V pondělí 13. 4. 2020 hořel les ve Věstíně, tam byl vyhlášen dokonce III. stupeň požárního poplachu (následuje už jen zvláštní stupeň, který bývá vyhlášován ve výjimečných případech). Zasahovalo zde 12 jednotek požární ochrany a uchráněná hodnota majetku byla vyčíslena na 1 mil. Kč.

Každý z nás udělá čas od času chybu, a tak po časově a fyzicky náročném požáru ve výše zmíněném Věstíně, kterému ve stejný den předcházela ještě jeden lesní požár, došlo k nehodě. Při parkování cisternového vozidla došlo k poškození části vrat a fasády na hasičské zbrojnici. Celou situaci řešil pan starosta okamžitě po nehodě s Policií České republiky, hasičským záchranným sborem a krajským operačním a informačním střediskem. Následující pracovní den byla řešena vzniklá škoda s pojišťovnou jako škodní událost. Pojišťovna uhradí náklady na opravu vzniklé škody na základě pojistné smlouvy.

V souvislosti s nákazou koronavirem (COVID – 19) jsme každý pracovní den po dobu dvou měsíců zajišťovali pro nedvědicke občany starší 65 let rozvoz léků, obědů a potravin.

Na závěr mi dovoluji Vám popřát krásné slunečné léto a zároveň Vás pozvat na V. ročník Dne hasičů v Nedvědicích, jehož součástí bude oslava 145. výročí založení SDH Nedvědice. Akce se uskuteční v sobotu 29. srpna 2020 v areálu u rybníka. Informace o pořádaných akcích, výjezdech, atd. naleznete na našich facebookových stránkách – Hasiči Nedvědice.

Tomáš Přeslička

ZNÁTE JE

Ano, určitě je znáte. Kdybych pochyboval, užil bych v nadpisu otazník. Kdo chodí kolem vod v Nedvědicích a okolí, setkává se s kachnami. V prostoru u rybníka se s nimi člověk často doslova potkává. A nejen to. Některé exempláře kachny divoké (*Anas platyrhynchos*) rády odpočívají na vyhřátém břehu a člověk, když prochází, musí dávat pozor, kachna nemíní uhnout. Nemíní a neuhne. A málokterý člověk se zachová jinak, ubere na obvyklém tempu a s úctou k bezbrannému tvorovi zvolí jinou trajektorii svého přesunu. Ony kachny nejsou tak úplně bezbranné, mají přece schopnost vzlétnout a nepochybně by v nouzi vzlétly. Jenže i lidé chtějí dělat radost nejen sobě, chtějí dělat dobré skutky. A ne-

chat kachnu odpočívající tak, aby nemusela víc než po očku sledovat tu velkou bytost, to je přece také maličký dobrý skutek, že?

Jaro je ve zvířecí říši spojeno s novým životem, ano často se rodí a líhnou nové generace zvířat i ptáků. A tedy i nová generace kachen. Na břehu našeho rybníka jich každoročně hnízdí hned několik. A nejen na břehu, kachny hnízdí i v „utajených“ místech dál od břehu, hnízdí nedaleko řeky i potoků. Tato hnízda ale zpravidla nevidíme. A nevidíme často ani ta hnízda u rybníka a teprve, až kachna matka svoje dětičky vyvede, všimneme si všichni, kdo zrovna jdeme kolem. Kachna svoje kačenky vyvede, ale hlavně se jimi chlubí! Pojďte, dívejte se na ten zázrak, to já je

Foto: Petr Vejrosta

Najdeš kachnu?
Foto: Petr Vejrosta

vyseděla a jak se jim daří, jak se mají k světu! A pokud se s maličkými vydává za potravou a má-li se zrovna setkat s člověkem, jako kdyby si byla vědoma toho, že člověk neublíží, navíc dělá kachně matce dobře, že člověk rodinku obdivuje, a dokonce fotografuje! Usmívejte se, děti, to je člověk a fotí vás, bude se na vás dívat na obrazovce počítače nebo v telefonu!

Abych čtenáře neunavoval příliš. Už se blíží můj psaný obdiv ke kachnám divokým pomalu k závěru. Chci ale ještě při-

spět maličko zoologické vědě. Navrhuji, aby kachny divoké, které žijí v Nedvědici u rybníka, u řeky Svratky a u Nedvědičky, mohly nově nést pojmenování kachna přátelská.

Jaro 2020 bylo ve znamení nemoci C-19 a s tím souviselo i to, že jsme my kantoři předkládali školnímu žactvu úkoly takzvané na dálku. A tak mám pro čtenáře také úkol: Jakpak by se kachna přátelská jmenovala názvem vědeckým?

Petr Vejrosta

PŘÍTEL ČLOVĚKA

Pes provází člověka už hezkých pár tisíciletí. Ne nadarmo se o něm říká, že je nejlepším přítelem člověka. Za dobu společného života vzniklo mezi psem a člověkem silné a emotivní pouto. Život po boku člověka změnil i psa. Člověk dokázal vyšlechtit spoustu psích plemen. Od počátečního loveckého psa a ochránce lidských příbytků, strážce stád až po domácí mazlíčky.

V mnoha rodinách řeší, zda si právě tohoto domácího mazlíčka pořídit. Snášejí se pro i proti, aby nakonec většinou touha po příteli a společníkovi zvítězila.

A pak se to přinese domů. Je to takové malé, neohrabané a hlavně vystrašené. Kam jsem se to dostal, co je to za lidi kolem mě? Proč chtějí, abych v noci ležel sám na jakémsi pelíšku, když mně se tolik stýská po mámě a mojí smečce? A přijde kňourání a naříkání. No nevezměte ho k sobě do postýlky. A ono se mu, mršce, v postýlce líbí.

Potom začne poznávání života v nové rodině. Tu nějaká rozkousaná bačkora, tam nějaký potrhaný závěs. A taky sem tam nějaká loužička na podlaze i na koberci, a někdy nejenom loužička... Ale zároveň pejsek poznává, že i venku je krásně a že je lépe tu loužičku udělat u nějakého patníku, kde už ji předtím udělal nějaký jeho psí kamarád. Zkrátka ho „přečurat“.

Časem se z tohoto nemotorného klubíčka stane dospělý pes, který dokáže prohnat všechny kočky v okolí, zvláště pokud před ním utíkají, a když zaštěká za plotem, prchají i všichni srnci do blízkého lesa. Už nedělá potřebičku doma, ale dokáže si říci, že potřebuje jít ven. A také se s páníčkem naučí komunikovat. A nemusí jít jenom o povely. Někdy stačí jenom obyčejná věta, někdy jenom pohled a páníček i pejsek už vědí své.

Člověk zjišťuje, co lidských vlastností jeho mazlíček má. Na prvním místě je to jeho bezmezná láska a důvěra v páníčka, ale také radost, smutek, žárlivost. A někdy se dokáže i pořádně naštvat. Ale to mu, našťastí, dlouho nevydrží a za chvíli už zase svého páníčka radostně obskakuje. A aby projevil svou lásku

největší, tak ho občas i olízne. A když potom v noci spokojeně spí v posteli, kterou mu páníček už od počátku nedokázal odepřít, a oddechuje, tak člověk podle dechu nerozezná, zda vedle něho spí jiný člověk nebo jeho pes.

Jenže s přibývajícím věkem se přidávají nejenom lidské radosti, ale i podobné problémy. Pobíhání už není tak čilé, délka pravidelných procházek se zkracuje, dostaví se i některé nemoci. A pak přijde to, z čeho mají všichni největší strach. Bohužel, příroda to tak chce a nikdo není nesmrtelný...

Páníčkovi před očima proběhne celý ten film společného života. Prožije v duchu všechny ty krásné a nezapomenutelné chvílky, všechnu tu lásku, kterou od pejska obdržel, všechnu tu radost, kterou mu jeho mazlíček dokázal dát. A věří, že stejnou měrou se odvděčil i svému mazlíčkovi, nejlepšímu příteli člověka. Kdo zažil, pochopí.

Maxíku, děkuji.

Antonín Špaček

Foto: Antonín Špaček

MÁ TAK MALÁ DESTINACE ŠANCI USPĚT?

Hrabčův stůlek
Foto: Miloš Drla

Máme za sebou poslední fázi rozvolňování opatření a postupně se snažíme dostat do běžných kolejí. Cestovní ruch je v této souvislosti skloňován asi nejvíce. Ztráty jsou obrovské a často nenávratné. Na druhou stranu situace nikdy nebyla příznivější pro tuzemský cestovní ruch, zejména v turistických regionech, jako je ten náš - Koruna Vysočiny.

Současný turista již neřeší své standardní problémy, kde se ubytuje, kde se najít a kam se na dovolené podívá. Hlavním tématem se stala bezpečnost, klid a příroda. Máme jedinečnou příležitost nastartovat cestovní ruch tady u nás a ukázat, že náš region přesně tyto požadavky splňuje. Jako vizionářskou vnímám myšlenku spojit jednotlivé regiony - Žďársko, Novoměstsko, Bystřicko a Nedvědiccko. Jedna věc je mít turistům co nabídnout, to jsme bezpochyby měli i předtím. Druhou věcí zůstává, dát o sobě vědět.

V Nedvědicci funguje již roky Turistické informační centrum. Jeho úkolem je poskytnout skvělý informační servis přicházejícím turistům i místním občanům. Zodpovědnost nad budováním značky, marketingovými aktivitami nebo organizací novinářských press tripů přebírá Koruna Vysočiny. Naším úkolem je spojit sílu celého regionu, ať už se jedná o společnost zřizovanou městem, podnikatelem nebo sdružením. Chceme Korunu Vysočiny představit „tetě z Karlových Varů“ a upoutat její pozornost natolik, aby se rozhodla svoji vytouženou dovolenou strávit u nás.

Jaké budou naše další aktivity? Se všemi regiony jsme se domluvili, že z ekonomických důvodů budou jedinými turistickými stránkami stránky Koruny Vysočiny. Pro rozpočet měst to znamená šetření nákladů. Dalším společným krokem všech regionů je spojení rozpočtu na marketing, jeho koordinace a optimalizace v rámci celé Koruny Vysočiny. Posledním, neméně důležitým rozhodnutím, je vydávání společných propagačních materiálů napříč celou Korunou Vysočiny. Turista nezná hranice regionů a naším cílem je udržet ho u nás déle než jen jeden den.

Naše webové stránky jsou i pro vás! Nabízíme vám inspiraci a tipy na výlety. Sledujte náš Facebook #Koruna Vysočiny.

Závěrem bych chtěla opět poděkovat skvělým lidem, kteří nám dovolují bezplatně používat jejich fotografie. Fotografie k tomuto článku byly také poskytnuty zdarma. Zejména bych chtěla poděkovat panu Jiřímu Hudcovi a panu Tomáši Pilátovi, kteří se

Foto: Jindřich Marínč

navíc zapojili do akce na podporu podnikatelů v cestovním ruchu a svoje fotografie poskytli všem k online použití.

Ol'ga Königová - ředitelka kanceláře

BĚHÁM, BĚHÁŠ, BĚHÁME

Bylo to podivné jaro, rok 2020 nám připravil pořádné překvapení. Jakkoli se 2020 tváří jako pěkné číslo, prožívali jsme docela dramatické měsíce. Jasně, podle toho, jak si kdo informace, kterých bylo všude plno, připouštěl k sobě. Ze dne na den jsme přijali tolik omezujících pokynů a nařízení. Jak se najednou změnil život! Lidé, kteří byli zvyklí na pohybové aktivity, byli najednou také v pozoru: mohu, nemohu? Kolektivní sportování se vytratilo z našich životů úplně, ale individuální procházky i výběhy měly stále zelenou. Dokonce bych řekl, že jsem často potkal v přírodě více lidí než v Nedvědicci, a co víc, potkával jsem i v přírodě více lidí než kdykoli předtím! Na stezkách kolem hradu Pernštejna,

ve zdánlivě úplně zapomenutých koutech a zákoutích jarních luk, mýtin i na rozhledových vrcholcích.

Běh. Pro člověka pohyb tak přirozený. Lidí, kteří si rychlou chůzi a běh oblíbili, v několika posledních letech určitě přibývalo. Jsou to zpravidla běžci rekreační. Takový člověk si běží či popobíhá, jak se mu zrovna líbí, stíhá si prohlížet i zajímavosti kolem cest, ty okamžiky si užívá.

Běhám o něco méně než kdysi, o to mám větší radost, když se při svých pohybových aktivitách setkávám s lidmi, kteří běží nebo jdou na procházku. S některými běžci se setkávám už dlouho, ti mě už nepřekvapují. Úplně největší radost mám, když

běží někdo, s kým v souvislosti s během vůbec nepočítám.

Jednou z těch, koho rád potkávám, je slečna Dominika Štarhová. Nejen proto, že ji znám už docela dlouho, jsem ji požádal, aby se o své dojmy z rekreačního běhu se čtenáři našeho Zpravodaje podělila. Rád její myšlenky a zkušenosti předkládám.

Dominiko, které pohybové aktivity jsi měla ráda v dětství?

Upřímně řečeno, nebyla jsem žádný milovník tělocviku, ačkoliv mi učitelé říkali, že se svou (nízkou) váhou musím dobře skákat, musím dobře šplhat, apod. Ale výjimka potvrzuje pravidlo, vidíte? Slova „musím“, ale zároveň „nedokážu“ ve mně vytvořila jakousi averzi vůči sportu obecně. Sport mě bavil jako divák, hlavně když jsem ho nemusela dělat já sama. Ideální pohybovou aktivitou pro mě v dětství byl tedy den strávený s kamarády venku, kde jsme hráli různé honičky a další dětské hry, u kterých bylo jedno, jak výkonnostně na tom jste. Hlavní bylo, že nás to bavilo.

I při běhu lze pozorovat pěknou krajinu

Foto: Petr Vejrosta

Co tě přivedlo k tomu, že jsi poprvé vyběhla?

Popravdě si nepamatuju, kdy jsem vyběhla poprvé, moje poprvé s vyběhnutím bylo totiž mockrát.

Ted' se Dominika ze široka usmála, ale hned pokračovala.

Abych to vysvětlila, vždy když jsem začala, uběhla jsem cca 3 kilometry a s pícháním v boku a bolestí nohou jsem otráveně skončila s tím, že na to prostě nemám. Hledala jsem po každém „prvním“ vyběhnutí důvody, proč NEvyběhnout znova. Obhajovat se, to mi šlo. Jenže čím jsem starší, začínám sama na sobě cítit, že tělo už si se vším neporadí samo, jako tomu bylo dřív. Pokud se chci dobře cítit a třeba i dobře vypadat, musím se „kousnout“. I když jsem u běhu nikdy dřív nevydržela, bavil mě ze všeho nejvíc. Hlavně proto, že jsem při něm sama svým pánem. Nyní pravidelně běhám asi čtyři měsíce. Ale rozhodně nejsem žádný běžec, který před sebe klade vysoké cíle. Běhání stejně jako rychlá chůze jsou pro mě forma relaxu, baví mě to.

To jsi mě hodně potěšila, tak by to mělo být! Ještě, prosím, pověz, kudy běháš nejčastěji? Potkáváme se na cestě pod naší Horou.

Pod Horu běhám nejraději. Za prvé kvůli povrchu a za druhé tam dopoledne téměř nikoho nepotkám. Často si ale trasu obměňuji, abych měla změnu. Kdykoliv doběhnu do cíle, mám radost hlavně z toho, že ačkoliv se mi třeba nechtělo, přemluvila jsem se a šla jsem. Vždy mě to nabije energií na celý den, cítím se fyzicky i psychicky velmi dobře, takže mám poté elán na další

cvičení, ale třeba i na učení, což je velké plus.

Mám radost pokaždé, když někoho při svých aktivitách potkám. Máš to také tak?

Pod Horou potkávám téměř každý týden novou běžecskou tvář a to mě těší asi nejvíc. Upřímně mě to vždy motivuje zrychlit a podat lepší výkon. Jednou jsem tam potkala paní s malou holčičkou, které střídaly běh a chůzi. Bylo hrozně hezké vidět, že když opravdu chcete, jde to i s dítětem. Myslím, že v této zvláštní době přibyla spousta lidí (včetně mě), kteří se rozhodli se sebou začít něco dělat, ať už kvůli tomu, aby vypadali dobře v plavkách, zlepšili kondici nebo prostě jen neseděli nečinně doma. A proč ještě? Protože čas, na který jsme se vždy vymlouvali, najednou máme.

Jak často chodíváš běhat?

Vybíhám ideálně čtyřikrát i pětkrát týdně, měřím si čas, ale běžím podle toho, jakou mám náladu, jak se mi chce, prostě relaxačně. Když se mnou běží kamarádka, zvládneme u toho probrat kde co.

Ted' se Dominika usmívá a čeká na další otázku.

Máš nějakou radu pro ty, kdo váhají, prostě chtěli by také vyběhnout, ale nemohou se k tomu poprvé rozhodnout?

Myslím, že vyběhnout poprvé není u většiny lidí problém. Ale podruhé, potřetí, počtvrté... Tam už se ukazuje síla vůle. A pokud s ní bojujete třeba jako já, není úplně jednoduché si pravidelnost udržet. Podle mě je důležité si najít „něco“, co vás k vyběhnutí bude pokaždé motivovat. Já jsem k tomu, abych doopravdy začala, potřebovala hned několik motivací a sbírala jsem je nějakou dobu. Hlavní je, že Vás to musí bavit. Ale než by se běháním měl člověk spíš trápit, je lepší zvolit jinou pohybovou aktivitu.

Dominice jsem moc poděkoval za čas, který věnovala mně, ale hlavně čtenářům Zpravodaje. Až půjdete nebo poběžíte a potkáte spřízněnou duši, budete možná potěšeni stejně, jako bývá Dominika. Když jsme se s Dominikou sešli, tak jsme mimo jiné vzpomínali, koho při pohybových aktivitách potkáváme. První jméno, druhé, páté, a když jsme se dopočítali dvacítky, přišli jsme na to, že by bylo docela zajímavé, kdyby se tito, kdo pravidelně běhají, ozvali se svými dojmy, zážitky, napsali, jaké oni mají zkušenosti, jakou motivaci. Máte-li tedy chuť, napište, prosím. Pište třeba na petrvejrosta@seznam.cz nebo na Dominika.Starhova.a@seznam.cz. Hlavní jsou myšlenky, nikoli počet řádků.

Petr Vejrosta, Dominika Štarhová

Foto: Jaromír Mrkos

COVID 19 předčasně ukončil úspěšný soutěžní ročník 2019/2020

Podzimní část soutěžního ročníku 2019/2020 byla pro většinu našich družstev vydařená a dobré výsledky výrazně převyšovaly ty méně dobré. I proto jsme v lednu s elánem a očekáváním zahájili zimní přípravu. Trenéři a především hráči všech věkových kategorií se s chutí vrhli do období, které drtivá většina sportovců, fotbalisty nevyjímaje, nemá příliš v oblibě. Hlavně proto,

že se jedná o období zaměřené na zvyšování fyzické zdatnosti, zatímco herních cvičení s míčem a fotbálků bývá méně. Výbor SK se snažil vytvořit všem svým družstvům kvalitní tréninkové možnosti, což se, myslím, podařilo i přes nečekané a oznámené/ neoznámené uzavření tělocvičny v Nedvědici. K dispozici jsme pro naše hráče měli tělocvičny v Dolních Loučkách, na Lomnici a v Předklášteří, sokolovnu v Doubravníku, hřiště s umělým povrchem v Bystřici a letos poprvé jsme měli možnost využívat novou umělou trávu v Tišnově. Příprava běžela podle plánu, výsledky přípravných utkání mužů a dorostenců opravňovaly k opatrnému optimismu směrem k jarní části soutěžního ročníku. S nadějemi na dobré výsledky jsme vzhlíželi i k našim žákům. Věřili jsme v posun na 1. místo v krajské soutěži starších žáků, a tedy po roce v návratu obou žákovských družstev do krajského přeboru. Rovněž naši nejmenší v obou kategoriích přípravek se na jaro poctivě připravovali.

Vše probíhalo hladce. Muži a část dorostu ještě stihli absolvovat herní soustředění v Tasovicích, dorost ještě 8. března odehrál poslední přípravné utkání proti Kuřimi, muži ve stejný den deklasovali Štěpánov, o den dříve odehráli mladší žáci 5. kolo žákovské zimní ligy a starší přípravek úspěšně absolvovala tradiční turnaj ve Svatce. A pak to přišlo. V následujícím týdnu bylo nejdříve o 14 dní odloženo zahájení jarní části soutěžního ročníku, a když vláda ČR vyhlásila na celém území státu nouzový stav, rozhodly následně řídicí orgány jednotlivých soutěží o zrušení všech soutěží ve všech věkových kategoriích a o jejich ukončení. Současně byla vyhlášena opatření, která fakticky znemožnila jakékoli aktivity. Po dvou měsících absolutní nečinnosti (sportovní) svítla naděje od pondělí 4. května, kdy bylo umožněno venkovní trénování ve skupinách do 10 osob a následně od 11. května již bez omezení. Celá jarní část soutěží ale v tu dobu již byla pasé. Bylo však třeba se postupně vrátit k pravidelné činnosti tak, aby si především mladší ročníky opět navykly na pravidelný rytmus tréninků. Současně výbor začal připravovat přihlášku do soutěží na další soutěžní ročník. To vzhledem k téměř permanentnímu nedostatku hráčů ve všech mládežnických kategoriích bývá každoročně velmi složitá záležitost a do uzávěrky tohoto čísla Zpravodaje nebylo o způsobu přihlášení některých družstev ještě rozhodnuto.

Ale ještě zpět k nedohranému soutěžnímu ročníku 2019/2020. Pravděpodobně nikdo nepochybuje o nutnosti přijatých opatření a o tom, že tato opatření a jejich dodržování rozhodující měrou přispěla k tomu, že Covid 19 v našich zeměpisných šířkách nedostal šanci se výrazněji rozšířit. Jak jsem uvedl v úvodu, pro většinu našich družstev byla první část tohoto ročníku úspěšná a mezi sportovci je to vždy tak, že ve výsledkově úspěšných obdobích chtějí pokračovat, chtějí svoje soutěže dohrát a užít si nejen dobré výsledky, ale i pohodu v kolektivu jak na hřišti

Vojtěch Haviger

Pavel Pokorný

Petr Sýkora

Petr Sytař

Radek Švestka

Pavel Vejrosta ml.

ti, tak i mimo něj. Zvláštní zmínku bych rád věnoval dorostencům. Ti v srpnu 2019 „naskočili“ do soutěže, o jejíž úrovni jsme mnoho nevěděli. Vstupovali jsme do ní s velkým respektem, ale také s chutí poprat se o dobré výsledky a s předsevzetím dokázat mnohým pesimistům a škarohlídům, že Nedvědice nebude v dorostenecké divizi za otloukánka. Pro Nedvědici se bezpochyby jednalo o historický okamžik a hráči, kteří si účast v divizi vybojovali, se na ni velmi těšili. A je třeba konstatovat, že oběma dorosteneckým družstvům se podzim velmi povedl jak herně, tak výsledkově. O to více je škoda, že se jarní část soutěžního ročníku nemohla odehrát. A především v případě kluků ročníku narození 2001 je ta škoda dvojnásobná. Pro mě osobně se totiž jedná o výjimečný ročník, který v průběhu uplynulých deseti roků dosahoval mimořádných výsledků. Samozřejmě společně se spoluhráči dalších ročníků narození – 2000, 2002 a 2003. Tito kluci jsou důkazem toho, že i ve skromných venkovských podmínkách lze hrát dobrý fotbal a úspěšně konkurovat velkým a nesrovnatelně ekonomicky silnějším městským klubům. Nejvíce právě oni měli divizi za odměnu za těch zmíněných 10 roků, kdy od přípravy přes žáky po dorost jednak dosahovali výborných výsledků, ale také dělali Nedvědici

vyčníkající reklamou nejen výsledky a hrou, ale také svým chováním a vystupováním. Pro ně mělo být jaro 2020 herním rozloučením s mládežnickými kategoriemi, neboť od podzimu 2020 již postoupí do kategorie mužů. Mimo jiné i kvůli nim je mně velmi líto, že byla celá jarní část soutěžního ročníku zrušena. O to upřímněji bych jim i touto cestou rád poděkoval za dobře odvedenou práci pro klub, za spoustu nádherných okamžiků a zážitků, kterých jsem měl i já možnost být často přímým účastníkem a očitým svědkem. Tak tedy Radku, Sýťo, Peťásku, Vojto, Pavle a ještě jednou Pavle, díky za vše a přeji hodně úspěchů a štěstí ve vaší další sportovní dráze. A také v životě samozřejmě.

A co se děje v klubu a na hřišti v souvislosti s krizovými opatřeními v celém státě? V době uzávěrky tohoto čísla Zpravodaje, tedy koncem května, se činnost opět pozvolna rozbíhá. Všechna družstva již začala trénovat a vše je směřováno k měsíci srpnu, kdy by měly být postupně zahájeny soutěže ročníku 2020/2021 ve všech věkových kategoriích. Věřme společně v další příznivý vývoj a těšme se na to, že podzimní část soutěžního ročníku 2020/2021 bude skutečně zahájena.

Pavel Vejrosta

Odkládejte zdarma vysloužilé elektrospotřebiče na místa zpětného odběru!

- Můžete je odevzdat **prodeji** při koupi nového spotřebiče
- Odevzdejte je na **sběrný dvůr**
- Využijte **mobilních sběrných míst** – informujte se na obecních úřadech
- Další možnosti pro odevzdání naleznete na www.elektrowin.cz

Víte, že díky recyklaci elektroodpadu se do přírody nedostává velké množství nebezpečných látek, zejména freonů?
Víte, že spotřebiče nejčastěji obsahují kovy, plasty a jiné materiály (sklo či beton), které se díky recyklaci dají znovu využít?

www.elektrowin.cz

„ZPRAVODAJ“ - vydává: Městys Nedvědice, www.nedvedice.cz

Evidován pod číslem MK ČR E 17302

Odpovědní redaktoři: Dr. Jiří Šmíd, Ing. Antonín Špaček

Redakční rada si vyhrazuje právo výběru a úpravy příspěvků, nevyžádané příspěvky se nevracejí

Vychází čtyřikrát ročně nákladem 800 ks

Tisk: ECHTMANN, s.r.o., Sokolova 696/32, Horní Heršpice, 619 00 Brno

Adresa redakce: Úřad městysu Nedvědice, 592 62 Nedvědice 42, tel.: 566 566 132, 602 754 739

e-mail: zpravodaj@nedvedice.cz

Uzávěrka příspěvků do čísla 3/2020 je 25. 8. 2020

ŠKODA FABIA za 255 000 Kč

ŠKODA
SIMPLY CLEVER

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂ vozu
ŠKODA FABIA: 4,5–4,8 l/100 km, 102–109 g/km

Ilustrativní fotografie

MODEL ŠKODA FABIA JEŠTĚ VÝHODNĚJI!

Vyberte si z naší široké nabídky skladových vozů ŠKODA FABIA s benzinovými přeplňovanými motory TSI.
Cenové zvýhodnění min. 50 000 Kč při nákupu v hotovosti.

Navštivte nás a zjistěte více o této nabídce.

Váš autorizovaný prodejce vozů ŠKODA:

AUTO ... s.r.o.
Nádražní 67
591 01 Žďár nad Sázavou
Tel.: 566 630 303
www.auto-auto.cz

auto